

JAUME BARTUMEU CASSANY
President de Socialdemocràcia i Progrés d'Andorra

Utilització política de la policia?

El doble llenguatge de Toni Martí, sense embuts

El discurs de Toni Martí del dimarts passat, 12 de juny, en l'acte de la festa patronal de la policia fou un aclaparador exemple del doble llenguatge que tant el caracteritza.

Va gosar –crec que “gosar” és el verb més moderat que podem emprar aquí– criticar un capteniment que ell mateix ha emprat reiteradament. Però no s'autocriticava pas, com si la cosa no anés amb ell, sinó que el que va fer fou intentar assenyalar els altres.

El dimecres 13 de juny podíem llegir titulars que deien “Martí critica la utilització política de la policia” i, també, “Afirma durant la diada del cos que la seguretat no ha de ser una arma per aconseguir vots.”

Que això ho digui qui l'any 2011, per aconseguir vots, va prometre de tot i força en una reunió electoral a la sala de l'edifici de la policia de la carretera de l'Obac és la demostració de com s'aplica la moral de situació en funció del que més convé. Sense embuts ni cap prudència, amb tota la barra.

Que això ho digui el cap de Govern que, en el seu primer mandat, no dubtava a pensar-se als indrets on la policia estava investigant robatoris per aconseguir així cridar l'atenció dels votants que havien patit les conseqüències d'un delictes és, senzillament, llastimos.

La policia andorrana es troba positivament situada a mig camí entre l'expressió més directa de l'autoritat i un servei públic de protecció. Tot i que en diverses societats del nostre entorn sembla que no s'acaba de trobar l'en-

caix de la policia i que sovint es posa en qüestió la seva capacitat de protegir efectivament un veritable sistema de llibertats, a Andorra no tenim aquesta situació.

Els que vam voler una Constitució per a Andorra i la defensem perquè sabem que és la casa comuna de les andorranes i els andorrans, sabem també que la democràcia requereix una acció policial escrupolosament respectuosa de tots i cadascun dels drets que la Constitució reconeix als ciutadans.

Martí va prometre el 2011 de tot en una reunió electoral a l'edifici de l'Obac

No s'ha d'oblidar que és la societat qui modela la policia, i no al revés

El ciutadà acusat d'infringir una regla penal no ha de tenir més privació dels seus drets que la decretada per un batlle, d'acord amb les lleis.

La veritable professionalitat de la policia rau així en el fet d'utilitzar tots aquells mitjans funcionals que no resulten contradictoris amb la finalitat principal de protegir les ciutadanes i ciutadans.

I les policies i els policies d'Andorra són precisament coneguts i respectats perquè hom els re-

coneix la seva professionalitat. Una professionalitat que sempre han sabut mantenir ben separada dels colors polítics dels governs successius.

Les desencertades manifestacions de Toni Martí ens porten a reflexionar sobre la incidència que l'organització de la policia té damunt les possibilitats reals d'exercir els nostres drets constitucionals i, en definitiva, damunt la nostra llibertat personal.

No s'hauria d'oblidar que és la societat la qui modela la policia i no al contrari. I que únicament una societat democràtica podrà tenir el dret i el privilegi de posseir una policia amb aquestes mateixes característiques.

Per això són dramàtics –i ridículs alhora– els discursos que ens voldrien fer viure un procés de substitució de la realitat.

El doble llenguatge és una suma que sol conduir a la immoralitat política extrema. Un comportament, sense ideologia ni seriositat, que esdevé especialment insuportable quan es mostra de manera pública, nua, audiovisual i insistent.

Des de la proclamació de la Constitució el 14 de març del 1993 fins a avui, a Andorra ningú ha fet una utilització política de la policia.

I l'actual cap de Govern ho sap.

No hi ha màquina de propaganda que pugui, en una societat oberta com la nostra, posar completament sota la catifa la realitat.

Tergiversar la realitat és un menyspreu d'un polític cap als que representa.